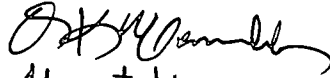

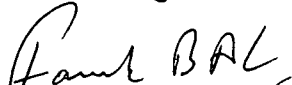
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çiftçilerin tarımsal sulama sorunlarının araştırılarak çiftçilerin yaşadığı mağduriyetlerin giderilmesi için yasal düzenlemeler de dâhil olmak üzere alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırılması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Prof. Dr. Tuncel Torkay
Antalya M.V.

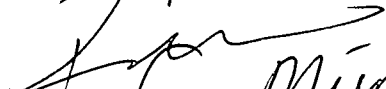

Ahmet Kenan
Tanrıku
İzmir M.V.

(1) Erkan AKÇAY
Manisa Milletvekili

Fahir BAL
Konya M.V.

S. Orhan
Sumer Oral
(Manisa)

Emin Haluk Ayhan
Denizli M.V.

Alihan
Kahramanmaraş M.V.

Mürşit Kılıç
Sakarya M.V.

Mustafa İsmail
Sakarya M.V.

MESUT DEVEDOĞLU
Kahramanmaraş M.V.

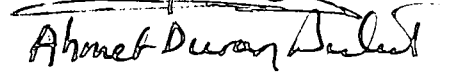

Nevzat Korkmaz
Isparta M.V.

Kemalattin YILMAZ
Adana M.V.

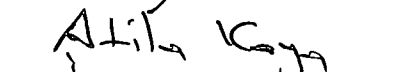

Özcan YENİER
ANKARA M.V.

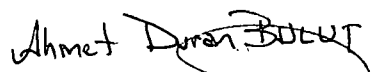

İsmail ERDEM
Elazığ M.V.

Reşat DOĞRU
Tokat M.V.

Ahmet Duran Bulut
Balıkesir M.V.

Alim İSM
Konya M.V.

Atilla Kaya
İzmir M.V.

Ahmet Duran Bulut

GENEL GEREKÇE

Tarım; İnsanlık bakımından hayati öneme sahip, stratejik bir sektördür. Tarımın stratejik öneminin farkında olan gelişmiş ülkeler bütçelerinin büyük bir bölümünü tarımsal desteklere ayırmaktadır. Nitekim, AB, bütçesinin yüzde 45'i tarıma ayrılırken, Türkiye bütçesinin yüzde 2,11'i tarıma ayrılmaktadır.

AKP hükümetlerinin uyguladığı politikalar nedeniyle; Tarımın Gayri Safi Milli Hasılaya olan katkısı düşmüş, tarımsal ihracatımız tarımsal ithalatı karşılayamaz duruma gelmiş, ekilen biçilen tarım alanları azalmış, tarımda çalışan sayısı düşmüş, köyler boşalmış, çiftçimizin geliri her geçen yıl azalmıştır.

AKP döneminde bir taraftan enflasyona, diğer taraftan 4-5 kat artan girdi fiyatlarına ezdirilen çiftçi borç batağına saplanmış Tarım Kredi Kooperatiflerine, bankalara ve elektrik dağıtım şirketlerine borçlarını ödeyemez duruma gelmişlerdir. BBDDK verilerine göre; çiftçilerin borcu 2002 yılı Aralık ayında 530 milyon lira iken 2012 yılı Eylül ayı sonu itibariyle bu borç 39 milyar liraya ulaşmıştır.

Gübre ve elektrikte yüzde 18, zirai ilaç, hayvan yemi, sebze tohumlukları ve sebze fidelerinde yüzde 8, tohumluklarda yüzde 1 KDV vardır. Mazotta yüzde 15,25 KDV ve 37,61 oranında ÖTV bulunmaktadır. Tarımsal üretimdeki bu yüksek girdi fiyatları nedeniyle üretim maliyetleri yükselmekte, Türk çiftçisi yabancı ülkelerin üreticileriyle rekabet edememektedir.

Tarımsal üretimdeki en önemli girdilerden biri de elektriktir. Eskiden maliyetlerde sulama ücreti göz önüne alınmazken son yıllarda çiftçilerin yeraltı sularına yönelmesi ve elektrik fiyatlarındaki hızlı artış nedeniyle tarımsal sulama elektrik maliyetleri çiftçimizin belini bükmeye başlamış, elektrik maliyetleri gübre ve ilaçlama girdilerinden daha büyük rakamlara ulaşmıştır. Yüzbinden fazla tarımsal sulama abonelinin TEDAŞ'a 780 milyon TL, özel dağıtım şirketlerine 500 milyon TL olmak üzere toplam 1 milyar 280 milyon TL anapara borcu bulunmaktadır. Faizleriyle birlikte çiftçilerimizin elektrik dağıtım şirketlerine borcu 2,7 milyara ulaşmıştır.

AB ülkelerinde tarımsal elektrik ortalama 8 cent iken ülkemizde tarımsal sulamada kullanılan elektrik çeşitli vergi ve fonlarla birlikte yaklaşık 16 centtir. AB ülkelerinde tarımsal sulamada kullanılan elektrikte KDV yok iken ülkemizde yüzde 18 KDV bulunmaktadır. Tarımsal sulamada kullanılan elektrige sağlanan yüzde 30 devlet desteği AKP hükümeti tarafından 2003 yılında kaldırılmıştır.

Sulama kooperatifleri abonelerinden dekar başına alacakları sulama bedelini kendileri belirlemekteydi. Ancak 8/3/2011 tarihli ve 6172 sayılı Sulama Birlikleri Kanunu ile 'Su Kullanım Hizmet Bedeli Tarifelerini' belirleme yetkisi Bakanlar Kurluna verilmiştir. Sulama Birlikleri Bakanlar Kurulunun belirlediği fiyatın altına inememektedir. Su Kullanım Hizmet Bedeli Tarifelerini belirleme yetkisinin Bakanlar Kuruluna verilmesi ve Sulama Birliklerinin bu bedelin altında üreticiye su verememesi sulama ücretlerini artmış bu nedenle tarımsal sulama aboneleri mağdur edilmiştir. 13/2/2011 tarihli ve 6111 sayılı kanun ile 167 sayılı Yer altı Suları Hakkında Kanun'da değişiklik yapılarak kuyu, galeri, tünel ve benzerlerine otomatik sayaç okuma sistemleri takma zorunluluğu getirilmiş, sulama birliklerinden su kullanmayıp kendi açtığı kuyudan su kullanan bu üreticilerden dekar başına ortalama 7, 5 TL su kullanma bedeli alınmaya başlanmıştır.

Özelleştirilen bazı elektrik dağıtım şirketleri tarımsal sulama abonelerinden elektrik faturalarını aylık olarak tahsil etmeye başlamıştır. Ödemelerde en ufak bir aksama olması halinde üreticilerin elektriklerini kesmiş, elektrik borcunu ödeyen tarımsal sulama abonelerinden saat açmak için son bir yıl içinde ödediği en yüksek iki elektrik faturası tutarında peşin para veya teminat isteyerek çiftçiye yeni bir külfet getirmişlerdir. Ayrıca 6111 sayılı Kanunda getirilen yapılandırma özelleştirilen şirketler için ihtiyari bir karar olarak yer almış, özelleştirilen şirketler üreticilerimizin elektrik borçlarını yapılandırmamıştır.